

prima instanță: A. Vrînceanu
instanța de apel: I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi,

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii: Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului depus de către Andrei Plîngău,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” împotriva lui Andrei Plîngău cu privire la înlăturarea obstacolelor la folosirea rețelelor de gaze și încasarea prejudiciului material,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” și Andrei Plîngău cu menținerea hotărîrii Judecătorei Bălți din 20 martie 2015,

c o n s t a ț ă

La 24 februarie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Plîngău cu privire la înlăturarea obstacolelor la folosirea rețelelor de gaze și încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, între Societatea cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” și Nicolae Vasilos, Maria Meleca, Ala Straticiu, Boris Jurju au fost încheiate contractele de furnizare a gazelor naturale nr.44523 din 25 octombrie 2007, nr.310/3919 din 29 ianuarie 2009, nr.41080 din 06 iulie 2007, nr.31B/4934 din 19 mai 2009.

Susține reclamantul că la 07 decembrie 2012 a fost întreruptă livrarea de gaze naturale la locuințele consumatorilor Nicolae Vasilos, Maria Meleca, Ala Straticiu și Boris Jurju în urma acțiunilor ilicite ale lui Plîngău Andrei, care a tăiat țeava conductei de gaze naturale ce trecea pe teritoriul terenului din str. Calea Ieșilor 6 mun. Bălți ce-i aparține cu drept de proprietate.

La 06 martie 2013 Nicolae Vasilos, Maria Meleca, Ala Straticiu și Boris Jurju au depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată

„Bălți-Gaz” cu privire la obligarea conectării la rețeaua de gaze, încasarea prejudiciului material și moral.

Prin hotărîrea Judecătorei Bălți din 05 decembrie 2013, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Vasilos, Maria Meleca, Ala Straticiu, Boris Jurju împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” privind obligarea conectării la rețeaua de gaze, încasarea prejudiciului material și moral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 iulie 2014, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” cu menținerea hotărîrii Judecătorei Bălți din 05 decembrie 2013.

Ulterior, prin sentința Judecătorei Bălți din 16 ianuarie 2014 Andrei Plîngău a fost declarat vinovat în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 352 alin. (1) Cod Penal, iar Societatea cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” a fost recunoscută în calitate de parte vătămată.

Invocă reclamantul că conform contractului de deservire tehnică nr. 748/1 din 14 decembrie 2005, încheiat între grupul de locuitori din str. Zelionai, Maiocovschi, Darwin și Ostrovschi în persoana lui Grosu V. pe de o parte și Societatea cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” pe de altă parte, ultima a întreprins toate acțiunile, prevăzute de contractele încheiate cu consumatorii și de Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, pentru înlăturare obstacolelor după deteriorarea conductei de gaze.

Prin scrisoarea nr.01-03/2489 din 20 decembrie 2012, Societatea cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” a solicitat lui Andrei Plîngău înlăturarea obstacolelor și permiterea accesului personalului la rețeaua de gaze naturale din str. Calea Ieșilor 6 din mun. Bălți.

Societatea cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” menționează că hotărîrea Judecătorei Bălți din 05 decembrie 2013 nu a fost posibil de executat, deoarece Andrei Plîngău nu a permis angajaților Societății cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” efectuarea lucrărilor necesare, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal al executorului judecătoresc din 22 ianuarie 2015.

Astfel potrivit procesului-verbal al executorului judecătoresc din 22 ianuarie 2015 s-a stabilit imposibilitatea executării hotărîrii Judecătorei Bălți din 05 decembrie 2013, deoarece conducta de gaze naturale se află pe terenul ce aparține cu drept de proprietate lui Andrei Plîngău, care refuză accesul angajaților Societății cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” la conducta de gaz în vederea reconectării la gaze naturale a imobilului din str. Calea Ieșilor 6 mun. Bălți ce-i aparține cu drept de proprietate lui Nicolas Vasilos.

Consideră reclamantul că Andrei Plîngău urmează să repare prejudiciul material cauzat Societății cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” prin deteriorarea rețelelor de gaze naturale conform pct. 76 (a, b) a Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, care prevede că operatorul de rețea este obligat să respecte indicatorii de calitate a serviciilor de transport sau de distribuție a gazelor naturale și să întrețină, să exploateze și să înlocuiască rețelele de gaze naturale ce-i aparțin în caz de degradare, cu excepția situației deteriorării acestora de către consumatorii finali sau alte persoane, cazuri în care aceștia sînt obligați să suporte integral cheltuielile generate.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” obligarea lui Andrei Plîngău să nu creeze obstacole la folosirea și exploatarea rețelelor de gaze naturale,

încasarea din contul lui Andrei Plîngău în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 5797,35 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți din 22 septembrie 2015 acțiunea a fost admisă parțial, fiind obligat Andrei Plîngău să nu creeze obstacole Societății cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” la folosirea și exploatarea rețelelor de gaze naturale. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. A fost încasat din contul lui Andrei Plîngău în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” taxa de stat în sumă de 270 lei.

Prin deciziei Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2016, au fost respinse apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” și Andrei Plîngău, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Bălți mun. Chișinău 20 martie 2015.

La 15 aprilie 2016, Andrei Plîngău, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea actului judecătoresc contestat și hotărîrii primei instanței cu pronunțarea unei noi hotărîri privind respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 15 aprilie 2016, este depus în termen, deoarece conform avizului de recepție, recurentul Andrei Plîngău a recepționat copia deciziei instanței de apel la 25 februarie 2016 (f.d. 130).

În motivarea recursului Andrei Plîngău a invocat că atât instanța de apel, cît și prima instanță au examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 12 mai 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz”, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Pînă la examinarea cererii de recurs, Societatea cu Răspundere Limitată „Bălți-Gaz” nu a depus referință la cererea de recurs depusă de Andrei Plîngău, prin care să și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificînd temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Andrei Plîngău, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Andrei Plîngău, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Andrei Plîngău, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală